

Written by

Saturday, 29 November 2008 18:25 - Last Updated Saturday, 29 November 2008 18:31

"ஐந்தாம் பகுதி 25இல் “ ஆனந்த விகடன் சாதி வறி ” கட்டுரையை வலையேற்றம் செய்தோம். அடுத்த இரண்டு நாட்கள் ஏராளமானவர்கள் பார்வையிட்டதோடு ஆதரித்தும், எதிர்த்தும் நிறைய மறுமொழிகள் வந்திருந்தன. இந்த விவாதத்தைத் தொடரலாமென்றும், இல்லலை ஒரு இடவெளி விட்டு வறையுமா சந்தர்ப்பத்தில் விவாதிக்கலாமென்றும் இருமனதாய் இருந்த போது பிடித்தது மழை. நிஷா என்று பெயர் சட்டப்பட்ட புயல் வதோரணியம் அருகே கரையைக் கடந்தபோது, புயல் தாக்கிய நேரத்தில் மும்பையில் புகுந்த தீ விரவாதிகளும் தாக்குதலைக் கட்டவிழ்த்து விட்டிருந்தார்கள்.

இருப்பினும் இதைத் தெரிந்து கொள்ளும் சமீப நிலைமை இல்லலை. தலாலைபேசி, இணையம், தலாலைக்காட்சி என எல்லாச் சேவைகளும் எங்கள் இடத்தில் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வப்போது அதிர்ஷ்டவசமாக செயல்பட்ட செல்பேசி மட்டும் மும்பைச் செய்திகளை அறிந்தோம். தினசரிகளும் நான்கு நாட்களாக வரவில்லை. வந்திருந்தாலும் அவற்றை வினியோகம் செய்ய முடியாதவாறு எங்கும் வளர்ந்தன. தரையில் காலாவில் இருந்த நீர் பின்பு மூங்கு காலாவும், இறுதியில் இடப்புகு மலேமும் சன்னெவிட்டது. வீட்டிற்குள்ளும் நீர் புகுத்துவங்கிவிட்டது.

தொடர்ச்சியாகப் பெய்த மழையால் வடக்கு, வடமேற்கு, மத்திய தமிழகம் மற்றும் சன்னையும் வளர்ந்தன. மழை விரித்த வலையில் நாங்களும் சிக்கிக் கொண்டோம்.

கழிப்பறைக் குழாய் வலைப்பின்னலை வளர்ந்த மூங்குகியிருந்ததால் கழிப்பறையில் அசுத்த நீர் ஏறத் தொடங்கியது. மீண்டும் நாட்களாக இயற்கை உபாதைகளை அளவாக கழித்து ஓட்டினோம். மின்சாரம் முற்றிலும் தடைபட்டுவிட்டது. இருக்கும் சொற்ப குடிநீர், மளிகைகளை வதைத்து ஓரளவுக்கு உணவாத் தேவைகளை சமாளித்தோம். இனியும் அங்கே இருந்து பயனில்லை, நிலைமைகள் உடனடியாக சீரடைய வாய்ப்பில்லை என்று முடிவெடுத்து விட்டு சில துணிமணிகளை எடுத்துக் கொண்டு வளர்ந்த இல்லாத பகுதிகளில் இருக்கும் நண்பர்கள் வீட்டிற்குச் சன்னெ கிட்டத்தட்ட நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு குளித்துக், கழித்து கையடக்க கணினியில் இதை அடித்துக்

Written by

Saturday, 29 November 2008 18:25 - Last Updated Saturday, 29 November 2008 18:31

வன்னிக் காட்களில் பாரின் துயரத்தால் பிறந்த மண்ணிலேயே அகதிகளாக சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஈழத்து மக்களின் அவலத்தைக் குறித்து ஒரு மாதமாவது அனுபவிக் குமாறு தமிழ் து மக்களை இயற்கை பணித் திருக்கிறது. இந்த ஒரு வாரத்தில் நாங்கள் அடந்த துண்பமெல்லாம் மிகச் சாதாரணம் எனும்பவக் கு ஏனைய மக்களின் வாழ்க்கை வளத்தில் தத்தளிக்கிறது. கடலூர், புதுச்சேரி, சிதம்பரம், டெல்டா மாவட்டங்கள், சன்னையின் புறநகர்ப் பகுதிகள் அனைத்தும் மழைநீரில் தவிக்கின்றன. சில பகுதிகள் எல்லா வழிகளிலும் துண்டிக்கப்பட்டு தனித் தீவுகளாக மாறியிருக்கின்றன. பல இடங்களில் படகுகள் மீலம் மக்கள் மீட்கப்பட்டிருக்கின்றனர். உறவினர், நண்பர் வீடுகளுக்கு செல்லும் வாய்ப்பை நகரம் வழங்கியிருக்கிறது என்றாலும் கிராமங்களில் அந்த நிலைமை இல்லலை. அவர்களின் வாழ்க்கை எல்லா விதத்திலும் அங்கேயே சிக்குண்டிருக்கிறது என்பதால் எதையும் விட்டுவிட்டு நினதைத் மாத் திரத்தில் வளியேற்றுவது சாத்தியமில்லை.

பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்ட சம்பாப் பயிர் வளத்தில் மழைக்கிவிட்டது. சில இடங்களில் காலநடைகளையும் கட்ட மழைநீர் அடித்துச் சென்றுவிட்டது. வீடுகளையும், திருக்களையும், முழுக் கிராமத்தையும் வளையீர் சமீபத்து எல்லா தொடர்புகளும் துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் அந்த மக்கள் குறிப்பாக பணிகள் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் அழுகிறார்கள். இத்தகைய காட்சிகளை நீங்களும் தலலகைக் காட்சியில் பார்த்திருக்கக் கூடும்.

சாலகைகள் வளத்தில் துண்டிக்கப்பட்டதால் பல இடங்களுக்கு அத் தியாவசப் பொருட்கள் சப்ளை இல்லலை. உணவில்லாமல் பெரியவர்கள் வண்டிமானால் சில நாட்கள் சமாளித்துக் கொள்ளலாம். பாலின்றி அழும் குழந்தைக்கு என்ன செய்வது? சுற்றிலும் மழைநீர் கடல்புல துங்கியிருந்தாலும் குடிநீர் இல்லலை, எங்கே சேகரிப்பது? கையில் பணமிருந்தாலும் வாங்குவதற்கு கடகைகள் இல்லலை என்றால் யாரிடம் முறையிடுவது? வீட்டில் எல்லா வசதிகளையும் அளிக் கும் எந்திரங்களும் இருந்தாலும் அவற்றை எப்பிக் காப்பாற்றுவது? இவ்வளவு இன்னல் இருந்தாலும் வலகைக் குச் செல்லவில்லையென்றால் சம்பளத்திலிருந்து பல தனியார் நிறுவனங்கள் பிடித்துக் கொள்கின்றன. வலகைக் குச் செல்லவண்டிமென்றாலும் பரேந்துகள் இல்லலை. ஆம், மழை துற்றுவித்திருக்கும் பிரச்சினகைகள் அளவில்லாதவை.

Written by

Saturday, 29 November 2008 18:25 - Last Updated Saturday, 29 November 2008 18:31

மேலே நோட்டீஸ்களில் தொழிற் துறையின் தவேகாரணமாக நகரங்கள் தோன்றி வளர்ந்தன. அதனால் அவை ஓரவளவிற்கு திட்டமிடப்பட்ட வகையில் மாநகரங்களாக வளர்ந்தன. விவசாயமும் நவீன முறை உற்பத்தியாக மாற்றப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்ததால் அங்கே இந்தப் பிரச்சினை இந்தியாவின் அளவுக்கு இல்லலை. இந்தியாவில் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை அறிமுகமான இருபது ஆண்டுகளில் விவசாயம் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டது. அதனால் வாழ்வழியின் கீழ்க் கணக்கான மக்கள் நகரங்களை பிழைப்பிற்காக தடேசிச் செல்லும் நிலை ஏற்பட்டது. அதே சமயம் நகரங்களும் தொழிற் துறை உற்பத்தியால் வளர்வில்லை. சொல்லப்போனால் உலகமயமாகக் கம் அரங்கேறிய இந்த ஆண்டுகளில் பல சிறு நடுத்தர தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அமெரிக்காவிற்கு எது தவேகையோ அதைச் செய்து முடிப்பது என்ற அளவில் பொருளாதாரம் வடிவமைக்கப்பட்டது. இதனால் இந்தியாவின் தடேசி பொருளாதாரம் திட்டமிட்ட வகையில் நசுக்கப்பட்டிருக்கிராமங்களிலிருந்து வரும் மக்களைக் குறைந்த ஊதியத்தில் தமது தவேகைக் கேற்ற வலைகளுக்காக மதலாளிகள் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

தமிழகத்தில் அப்படி ஒன்றும் தொழில் வளர்ச்சி சமீபத்திய ஆண்டுகளில் இல்லை. சன்னை, கோவளை என இரண்டு மண்டலங்களை நீக்கிவிட்டால் இங்கே பெரிய தொழிற் துறை வளர்ச்சி கிடையாதென அறுதியிடலாம். இந்த இரண்டு மண்டலங்களிலும் உற்பத்தித் துறை நசிந்து, தகவல் தொழில் நுட்பத் துறை மட்டும் வளர்ந்திருப்பதுதான் யதார்த்த நிலை. ஆண்டுக்கு 7000 கோடிக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் திருப்பூர்த் துறை எடுத்துக் கொள்வோம். அமெரிக்காவின் பிரபலமான தொடர் கடகைகளுக்காக ஆயத்த ஆடகளை உற்பத்தி செய்யும் இந்த நகரம் வாழ்வழியற்ற தன்மாவை மக்களுக்குக் குறைந்த பட்ச வாழ்க்கையை உத்தரவாதம் செய்கிறது. 12 மணிநேர வலை, தீப்பெட்டி குடியிருப்பு, ஆஸ்மா பிரச்சினை, குடிநீருக்கான நள்ளிரவு யுத்தம், நொய்யல் ஆறு ரசாயன கழிவால் நிரம்பியது, சூற்று வட்டார கிராமங்களில் விவசாயமும், குடிநீரம் மாசுபட்டது, என பல பிரச்சினைகள் திருப்பூர்த் துறை கவ்வியிருக்கின்றன.

ஆக வால்மார்ட் அமெரிக்காவில் சம்பாதிப்பதற்காக இங்கே நமது மண்ணையும், நீரையும், விவசாயத்தையும் பாழ்படுத்தி நமது தொழிலாளிகளையும் கசக்கி பிழிகிறார்கள் என்றால் இதுதான் ஏகாதிபத்தியங்கள் தமது சூரண டலுக்காக இந்தியாவில் உருவாகியிருக்கும் நகரமயமாகக் கம். இத்தனைக்கும் திருப்பூரில் 10 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருந்தாலும் இவர்களில் 90 சதவீதத்தினர் தினசரிக் கலிகளாகத் தன் நடத்தப்படுகின்றனர். இவர்கள் திருப்பூரில் கழிக்கும் வாழ்க்கையோடு ஒப்பிடும் போது மழை தரும் துன்பமெல்லாம் சாதாரணம். ஏதோ சில கோவளை கவுண்டர்கள் சில கோடிகள் சம்பாதிப்பதற்கும், அமெரிக்க மதலாளிகள் பல

Written by

Saturday, 29 November 2008 18:25 - Last Updated Saturday, 29 November 2008 18:31

நபுறு கஹீடிகள் சம்பாதிப்பதற்கும் உருவாக்கப்பட்ட மாபெரும் நரகம்தான் திருப்பூர் நகரம். இதை தற்போது தமிழக அரசு மாநகரமாக அறிவித்திருக்கிறது. இந்தப் பெருமையை அறிந்து கொள்ள திருப்பூரில் ஒரு வருடம் தங்கினால் போதும், அதன் பிறகு உலகின் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி நகரப்புகழ்ச்சிகளிலும் தங்குவதற்கான பயிற்சியை பெற்றுக் கொள்ளலாம். இதைப் பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் விரிவாக எழுதுகிறோம்.

சென்னை, பெங்களூர் போன்ற நகரங்களில் தகவல் தொழில் நுட்பத்துறையில் வளர்ச்சியால் மாநகரம் மா....நகரமாக பெருத்து வருகிறது. இதற்குத் தேவையான கட்டிடங்கள், அதைக் கட்டுவதற்கு இந்தியாவெங்கிலிருந்தும் வரும் தொழிலாளர்கள், மட்டைக் குடியினருக்கு தேவையான களிக்கை வசதிகள், இப்படி சில பிரிவுகளுக்காக சேவை செய்கின்ற அளவில் பெரும்பான்மை மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்கவும் வகையில் நகரம் பெருத்து வருகிறது. சென்னையில் மாதம் சில பல ஆயிரங்களை வருமானமாக ஈட்டும் பிரிவினர் சில இலட்சமென்றால் இவர்களுக்காக ஆட்டோ ஓட்டுநராக, கட்டடம் கட்டும் தொழிலாளியாக, சத்யம் திரையரங்கு சகையரிடபியாக, பரோந்து ஓட்டுநராக, கட்சை் சிப்பந்தியாக வாழும் மக்கள் பல இலட்சம்தான் இருக்கிறார்கள். ஐ.பி துறைபுணியவான்களின் தயாவால் ஏற்றிவிடப்பட்ட வீட்டு வாடகை, ரியல் எஸ்டேட் விலைகள் காரணமாக இந்த மக்கள் புறநகரங்களுக்கு செல்வதும், முன்னாள் ஏரிகள் இந்நாள் குடியிருப்புகளாக மாற்றப்படுவதும் ராக்கெட் வகையில் நடக்கிறது.

நான்கு வருடங்களுக்கு முன்னர் சென்னையில் பெய்த பவே் மழை இப்போதைய அளவை விட அதிகமென்றாலும் அப்போதைய பாதிப்பைவிட இப்போதைய பாதிப்பு அதிகம். காரணம் இடக்காலத்தில் பல தாழ்வுப் பிரதேசங்கள் பெருங் குடியிருப்புகளாக மாறிவிட்டதுதான். ஏரிகளின் மாவட்டம் என்றழைக்கப்படும் காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தை வானில் விமானத்திலிருந்து பார்த்தால் மாபெரும் பச்சணிக்காய் தோட்டம் போல தோன்றுமாம். ஏரிகள் பச்சணிக்காய் போலவும் அவற்றை இணைக்கும் கால்வாய்கள் கொடிபோலவும் தெரியுமாம். இப்போது காயையும் காணவில்லை, கொடிகள் அழிந்த தடயமும் தெரியவில்லை, எல்லாம் காங்கீரீட் காடாக மாற்றப்பட்டதுவிட்டன.

Written by

Saturday, 29 November 2008 18:25 - Last Updated Saturday, 29 November 2008 18:31

தற்போது சன்னகைக்கு குடிநீர் அளிக்கவும் சமீபரம்பாக்கம் ஏரி, பழல் ஏரி, பண்டி நீர்த்தேக்கம், மற்றும் அம்பத்தூர் ஏரி, பாரூர் ஏரி, மதுரவாயல் ஏரி என பல ஏரிகளுக்கு நீர்ப்பிடிப்பு பகுதிகளிலிருந்து மழையால் வரும் வளத்தை தக்கவைக்க முடியாமல் திறந்துவிடுகிறார்கள். மும்பு இந்த ஏரிகள் நிறைந்தால் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு கொண்டு ஏல்லா நீரையும் வீணாக்காமல் பகிர்ந்து கொள்ளும். இப்போது அந்த தொடர்பு சிங்காரச் சன்னையால் அறுக்கப்பட்டிருப்பதால் கடலிலும் சேர முடியால் வளம் தாழ்வான குடியிருப்புகளை குறிவைத்துத் தாக்குகிறது.

இந்த மழையால் மட்டும் தமிழகத்தில் 130க்கும் மேற்பட்ட ஏரிகள் உடைபட்டிருக்கின்றன. சன்னகைக்கு நடந்ததுதான் ஏனைய மாவட்டங்களிலும் பரவியிருக்கின்றது. நகரங்களில் அடங்குமாடி குடியிருப்புகளையும், மமீபாலங்களையும், வழக்கிச் செல்லும் அகலமான சாலையையும் பல ஆயிரம் கோடி செலவில் உருவாக்கும் அரசு விவசாய நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்காக சில கோடிகளைக் கட்ட ஒதுக்கவில்லை. பன்னாட்டு முதலாளிகளுக்கும், இந்நாட்டு தரகு முதலாளிகளுக்கும் தவையான நகரத்தை உருவாக்குவதில் முனைந்திருக்கும் அரசு கிரமாப்புறங்களையும், விவசாயத்தையும், நகரத்து சரேகையையும் ஏறெடுத்துப் பார்ப்பதில்லை. எனவதோன் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறோம், விவசாயத்தை அழித்து உருவாக்கப்படும் இந்த நகரங்கள் போர்களவிடப் பேழிவுகளைத் தான் கொண்டுவரும். இதற்கான முன்னோட்டம் தான் சமீக ஆண்டுகளாக வரும் மழைகாலத்துயரங்கள். இன்னமும் கிராமங்களின் வாழ்க்கையால் பெரும்பான்மை மக்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் போது அந்த கிராமங்களின் பாதுகாப்புதான் இந்தியாவிற்கு உண்மையான வளர்ச்சியைக் கொண்டுவரும். ஆனால் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் சில இலட்சம் விவசாயிகள் தற்காலகையே திரும்புது இந்த அரசு ஏகாதிபத்திய சவேகைக்காக மட்டும் இருக்கிறது என்பதை உரக்க அறிவிக்கிறது.

இந்தியாவின் மாநகரங்கள் அனைத்தும் கிராமங்களை அழித்துத் தான் மிளிக்கின்றன. அப்படி மிளிரும் நகரங்களிலும் ஏழைகள் ஒதுக்குப்புறமான சரேகளில் எந்த அடிப்படையிலும் வசதிகளுமின்றி வாழ்ந்தே ஆகவேண்டாமென்ற கட்டாயத்திற்காக சிறைவகைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். டெல்லியில் காமன் வெல்த் விளையாட்டிற்காக சில ஆயிரம் கோடிகளை செலவழித்து வரும் அரசு பல சரேகையைக் கொடுத்துக் கொடுத்தாக நகரவிட்டு வளையே தடுக்கி எறிந்திருக்கிறது. மும்பையில் தான் நகரமயமாக்கம் நிகழ்த்தியிருக்கும் அநீதி உச்சத்தில் இருக்கிறது. அங்கே பெருமழை பெய்தால் தற்போதைய தீ விரவாதிகளின் தாக்குதலில் உயிரிழந்திருப்பவர்களைவிட அதிகமானபேர்

